

[Johanne Dahlerup-Petersen.]

og § 8 d, idet c og d er vedtaget saadan: „2 af Kommunens Fælleslærerraad valgte Lærere, hvoraf mindst den ene bør have deltaget i Ungdomsundervisning“. Jeg er ganske enig i den Betragtning, at teoretisk er det rigtigt, at det ikke staaer der — det burde være en Selvfølge, at den bedst kvalificerede, uanset Køn, er den, der bliver valgt —, men i Realiteten er det endnu saadan, at med de meget faa Kvinder, vi stadig har som Repræsentanter i Kommunalbestyrelser og Sogneraad, viser Erfaringen, at man for ofte undlader at vælge Kvinder, og derfor maa Kvinderne i Sagens Interesse endnu et Stykke Tid foretrække Bevarelsen af en saadan Tilføjelse som den her omhandlede.

Jeg er ogsaa klar over, at man med Tilføjelsen i § 5, Stk. 1 e og § 8, Stk. 1 f, sikrer Nævnet saglige Kvalifikationer, idet Nævnet skal supplere sig med to Medlemmer, der repræsenterer de stedlige Husholdningsorganisationer, som virker i Ungdomsskolens Tjeneste, og det er helt rigtigt, forekommer det mig, men det overflødiggjør ikke dette, at den ene af de to eller tre af Kommunalbestyrelsen valgte Repræsentanter skal være en Kvinde.

Vi fra vor Side paaskønner Ændringsforslaget om, at Loven skal til Revision efter 5 Aars Forløb, idet vi anser det for heldigt, at de første 5 Aars Erfaringer allerede bliver bestemmende for den permanente Lov, som derefter skal vedtages.

Lovforslaget har i det høje Folketing gennemgaaet en meget omfattende Behandling, og jeg kan konstatere med Glæde, at det saa stærkt drager saavel Stat og Kommune som private Sammenslutninger og Personer ind for at bære Ansvar og Byrde og til at tage Initiativet for vor Ungdom, som vi alle staaer med vort personlige Ansvar over for; vi skal med andre Ord alle være med til at løse Ungdomsskolens Opgaver, være med til at gøre Begyndelsesvanskelighederne saa smaa som muligt. Vi har jo alle paa en eller anden Maade Tilknytning til Ungdommen, enten vi er Arbejdsgivere eller Arbejdskammerater med den, eller vi har den som Sønner og Døtre i vore Hjem. Vi maa alle være med til i Starten at gøre Ungdomsskolen populær, for at bruge et moderne Udtryk.

I den første 5-aarige Periode er der gennem det efter § 25 indsendte statistiske Materiale skaffet et Billede til Veje af Skolens Vækst og Tilslutning paa det frivillige Grundlag, som den gaar ud i Livet paa; hvad der videre skal ske, maa de ind-

høstede Erfaringer til den Tid tilskynde os til.

Det er mig en stor Glæde at kunne tilsige mit Partis Støtte til Lovforslagets hurtige Fremme i det høje Ting.

I Indledningen til det store Værk om Skoleloven af 1814 skriver den frederiksborgske Skoledirektør Joakim Larsen, at naar man undtager den grundtvigske Skolebevægelse og Kvindernes Anvendelse i Skolen jævnsides med Mændene, er der, lige til nu, ikke fremsat en eneste pædagogisk Tanke hos os, som ikke har været fremme i Oplysningstiden, og flere af dens Krav til Opdragelse venter endnu paa at blive virkeliggjort, saa alsidig var den pædagogiske Bevægelse dengang. Med det Lovforslag, den højtærede Undervisningsminister i Dag har forelagt dette høje Ting, føres disse videre Krav om Opdragelse ogsaa af Ungdommen til Virkeliggørelse. Skoleloven af 1814 staaer som det monumentale Lovværk, der sluttede Frigørelsestidens Aartier i det 18de Aarhundrede, hvor Budstikken om Fritagelse fra Aag og Hoveri gik fra Sogn til Sogn; og med Datidens Krigsdønninger ind over vort Land, med Napoleonskrigene i Begyndelsen af Aarhundredet formedes de haarde materielle Livsvilkaar, de nye pædagogiske Tanker fik at vokse i. Det gik langsomt, men støt og roligt, paa dansk Vis byggedes den danske Folkeskole, og dansk Folkeoplysnings forskellige Former dukkede op og førtes frem indtil i Dag. Nu som dengang maa vor Barneskole, højere Skole, Fagskoler og Ungdomsskoler indstille sig paa haarde materielle Vilkaar at leve under, men det giver Styrke og Tro paa Fremtiden for vore Børn, Danmarks Ungdom, at vi giver dem det, som ingen kan tage fra dem, at vi viser dem hen til Kilderne for det Livsvæld, som Aand i Danmark altid har søgt til, og som er vor inderste danske Kærne. Men vi skal ikke have overdrevent store Forhaabninger om straalende Resultater og Elevpræstationer. Det vil gaa langsomt. En saadan ny Skoleform, som Ungdomsskolen er, maa have sin Tid til sine Sejre og sine Nederlag, og vi maa ogsaa være klar over, at løftes denne Ungdommens Sag og hele vor øvrige Ungdomsopdragelse ikke op over meget af det, som før optog os, saa gaar det ikke; der skal bæres Ved af mange Hænder og ikke mindst af Kvindehænder til den Bavn, som vi her paa Christiansborg vedtager Love om skal lyse i hvert Sogn og hver By.

Anna Westergaard: Den Ungdomsskole for ufaglærte unge, som grundlægges